

20. «Χά» και «Χδ» είναι ήχοι που δεν χρησιμοποιούν παραπέρα όταν οι γνώστες στ' αλήθεια ξέρουν.

21. Ἡ οὐσία τῆς ἀλήθειας εἶναι ἀνώτερη ἀπ' τὴν ὁρολογία τοῦ «Πῶς;» ἢ τοῦ «Τί;»

Τζαλαουντίν Ρουμί

22. Στὴν ἀρχὴ ἦσαν πηλός. Ἐκ τῶν ὀρυκτῶν ἐγένετο λαχανικό. Ἐκ τῶν λαχανικῶν ἐγένετο ζῶο καὶ ἀπὸ ζῶο ἄνθρωπος. Σ' αὐτὲς τὶς περιόδους ὁ ἄνθρωπος δὲν ἤξερε ποῦ πῆγαινε, ὅμως φερότανε σ' ἓνα μεγάλο ταξίδι. Κι ἔχεις ἀκόμη νὰ περάσεις ἐκατὸ διαφορετικούς δρόμους.

23. Ἡ ὁδὸς ἔχει σημειωθεῖ.

Ἄν φύγεις ἀπ' αὐτὴν θὰ χαθεῖς

Ἄν δοκιμάσεις ν' ἀλλάξεις τὰ σημάδια τοῦ δρόμου, θὰ εἶσαι κακοποιός.

24. Ὁ κρυμμένος κόσμος ἔχει τὰ σύμνεφα καὶ τὴ βροχὴ του, ἀλλὰ ἄλλου εἶδους. Ὁ ἥλιος καὶ ἡ λιακάδα του εἶναι ἄλλου εἶδους.

Αὐτὸ γίνεται φανερὸ μόνο στοὺς ἐκλεπτυσμένους, σ' αὐτοὺς που δὲν ἀπατιόνται ἀπ' τὴ φαινομενικὴ πληρότητα τοῦ συνηθισμένου κόσμου.

25. Ἡ ἀντίληψη εἶναι ἡ σκιά τῆς ἀντικειμενικῆς Ἀλήθειας.

Πῶς νὰ συναγωνισθεῖ ἡ σκιά μὲ τὴ λιακάδα ;

26. Χαρούμενη ἡ στιγμή που καθόμαστε στὸ κιόσκι, Ἐσὺ κι Ἐγώ' μὲ δυὸ μορφές καὶ δυὸ πρόσωπα — μὲ μιὰ ψυχὴ, Ἐσὺ κι Ἐγώ'.

Τὸ χρώμα τοῦ κήπου καὶ τὸ τραγούδι τῶν πουλιῶν δίνουν τὸ ἐλιξήριο τῆς ἀθανασίας.

μόλις μπαίνουμε στὸ ἄλσος, μὲ τὰ καρποφόρα, Ἐσὺ κι Ἐγώ'.

Τ' ἄστρα τ' οὐρανοῦ θγαίνουν νὰ μᾶς κοιτάξουν

— θὰ τοὺς δεῖξουμε τὸ ἴδιο φεγγάρι, Ἐσὺ κι Ἐγώ'.

— Ἐσὺ κι Ἐγώ', χωρὶς «Ἐσὺ» κι «Ἐγώ'», θὰ γίνουμε ἓνα στὸ δοκίμαμά μας.

Εὐτυχημένοι, ἀσφαλισμένοι ἀπὸ ἀνόητες κουβέντες, Ἐσὺ κι Ἐγώ'.

Οἱ φαιδροὶ παπαγάλοι τ' οὐρανοῦ θὰ μᾶς ζηλεύσουν

— ὅταν ἔτσι θὰ γελάμε Ἐσὺ κι Ἐγώ'.

Αὐτὸ εἶναι πιὸ παράξενο, πῶς Ἐσὺ κι Ἐγώ', σ' αὐτὴ τὴ γωνιὰ ἐδῶ

εἴμαστε μὲ μιὰ ἀνάσα στὸ Ἰράκ καὶ στὸ Χορασάν, Ἐσὺ κι Ἐγώ'.

27. Αὐτὸ καλάμια πίνουν ἀπὸ ἓνα ρέμα. Τὸ ἓνα εἶναι κούφιο. Τ' ἄλλο ζαχαροκάλαμο.

28. Ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου μπορεῖ νὰ εἶναι τὸ δασκάλεμα,

ὅμως μπορεῖ νὰ τὸ κάνεις καὶ μαξιλάρι,

κι ἂς εἶναι στόχος του νὰ δίνει γνώση. κατεύθυνση, ὠφέλεια.

Μπακαουντίν

29. Πολλὲς ἐρωτήσεις, μιὰ ἀπάντηση.

Πῆγα σὲ μιὰ πόλη, ὅπου γύρο μου μαζεύτηκε τὸ πλῆθος. . .

Εἶπαν : Ἄπὸ ποῦ εἶσαι ;

Εἶπαν : Ποῦ πᾶς ;

Εἶπαν : Μὲ παιὰ συντροφιά ταξιδεύεις ;

Εἶπαν : Ἄπὸ ποῦ κρατᾶς ;

Εἶπαν : Ποιὰ εἶναι ἡ κληρονομιά σου ;
 Εἶπαν : Ποιὰ εἶναι ἡ κληροδοσιά σου ;
 Εἶπαν : Ποιὸν καταλαβαίνεις ;
 Εἶπαν : Ποιὸς σὲ καταλαβαίνει ;
 Εἶπαν : Ποιὰ εἶναι ἡ διδασκαλία σου ;
 Εἶπαν : Ποιὸς ἔχει τὴν τέλεια διδασκαλία ;
 Εἶπαν : Ποιὸς δὲν ἔχει καθόλου διδασκαλία ;

Τοὺς εἶπα :

Αὐτὸ ποὺ σᾶς φαίνεται πολλὰ εἶναι ἔνα.

Αὐτὸ ποὺ σᾶς φαίνεται ἀπλὸ δὲν εἶναι·

αὐτὸ ποὺ σᾶς φαίνεται πολὺπλοκο εἶναι ἀπλό.

Ἡ ἀπάντησις σ' ἄλους σας εἶναι : Οἱ Σούφι.

30. Μὰ εἶναι μιὰ παλιὰ ἱστορία αὐτὴ ποὺ λές, λένε.

Μὰ θέβαια εἶναι μιὰ νέα ἱστορία αὐτὴ ποὺ λές, λένε μερικοί.

Πές τὴν ἄλλη μιὰ φορά, λένε·

ἢ, μὴν τὴν ξαναλές, λένε ἄλλοι.

Μὰ τὰ 'χω ξανακούσει ὅλ' αὐτά ; λένε μερικοί·

ἢ, μὰ δὲν εἰπώθηκε ἔτσι τὴν ἄλλη φορά, λένε οἱ ὑπόλοιποι.

Κι αὐτοί, αὐτοὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι μας, Δερβίση Μπάμπια, αὐτὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος.

Σίμπλι

31. Ρώτησαν τὸ Σίμπλι : Ποιὸς σ' ὁδήγησε στὴν Ὀδό ;

Αὐτὸς εἶπε : Ἐνας σκύλος. Μιὰ μέρα τὸν εἶδα, σχεδὸν νεκρὸ ἀπ' τὴ δίψα, γὰ στέκεται δίπλα στὸ νερό.

Κάθε φορά ποὺ κοίταγε τὸ εἶδωλό του στὸ νερὸ τρώμαζε καὶ τραβιόταν γιατί νόμιζε πὼς ἦταν ἐν' ἄλλο σκυλί.

Τελικὰ, ἦταν τόση ἡ ἀνάγκη του ποὺ ἔδιωξε τὸ φόβο καὶ πήδησε στὸ νερὸ καὶ τὸ «ἄλλο σκυλί» χάθηκε.

Ὁ σκύλος βρῆκε πὼς τὸ ἐμπόδιο, ποὺ ἦταν αὐτὸς ὁ ἴδιος, τὸ χώρισμα ἀνάμεσα σ' αὐτὸ ποὺ ζητοῦσε, διαλύθηκε.

Ἐ τὸν ἴδιο αὐτὸ τρόπο τὸ δικό μου ἐμπόδιο χάθηκε, ὅταν κατάλαβα πὼς ἦταν τὸ ποὺ πιστεῦσα πὼς ἦταν ὁ ἑαυτός μου. Καὶ ἡ Ὀδός μου μοῦ πρωτοφανερώκε ἀπ' τὸ φέρισμο τοῦ σκύλου.

ΐαις Ἐλ—Κάρνι

Κάποιος εἶπε στὸν Οὐδαίς Ἐλ—Κάρνι πὼς κάποιος δερβίσης καθόταν πά-
 σ' ἔνα τάφο φορώντας ἔνα σάβανο κι ἔκλαιγε.

Κάρνι εἶπε : Πές του πὼς ἡ μέθοδος ἔγινε εἶδωλο· πρέπει γὰ ξεπεράσει τὴν κησὴ, γιατί εἶναι ἐμπόδιο.

Αμποιού—Χάφς

33. Ὁ Σουφισμὸς εἶναι συμπεριφορά. Κάθε καιρὸς μὲ τὴ συμπεριφορά του.

Κάθε στάση μὲ τὴ συμπεριφορά της. Κάθε κατάσταση μὲ τὴ συμπεριφορά της.

Ὅποιος ἀκολουθεῖ τὸν τρόπο τῆς κάθε εὐκαιρίας φτάνει στὸ σκοπὸ τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅποιος δὲν παρατηρεῖ τοὺς κανόνες τῆς συμπεριφορᾶς εἶναι μακριὰ ἀπ' τὴ νοο-
 τροπία τῆς Ἐγγύτητας.

Ρουμι

34. Ἐνας πῆγε στὴν πόρτα τοῦ Ἀγαπημένου καὶ χτύπησε. Μιὰ φωνὴ ρώτη-
 σε : Ποιὸς εἶναι ;